

Den 1 juli 1938.

• 18.6

Jag är nu studentiska - till slut
efter mycket kamp och strid och många
bekymmer. I bland t. ex. när jag är ute
och går kan jag gripas av en "parisk"
glädje över att det verkligen är sant!
Jag har ju i vår så ofta varit ute en-
sam och gått för att vila från läringar
och då har jag ju alltid haft detta
stora hemskt "pan för mig" skall
det gå? det måste ju gå annars där
jag! Som jag skrev på min skolmössa
efter skrivningarna: "Si quid obtigerit
amorear". Nu behöver jag inte längre
röra över det när jag är ensam, nu
har jag rätt att vara fri & lycklig
och - det - är - jag!!

Att här beskriva alla hippor och
saker vi hade efter vintern brukar jag
mig ej om, det skulle ju ha gjort god-
nast i så fall. En förabkelse fick jag

de dagarna, som ger hela student-
examensfirandet ett roligt skimmer.
Det var emellertid en kort sova
och förenälet - en norsk student som
tillsammans med 30 andra gästerna
hälsade på oss - är om långt borta
i Stavanger och utbildar sig till
spjoffiser - och har väl glömt min
Tack i alla fall ett kort från honom
efteråt - som jag svarade på, men så
tro att han skriver något mer är ju
drumt.

Vad skall jag bli? det är nu den
påga som börjar bränna mig stäckt.
Här går jag på gården i Faxälvan
och gör ingenting, visserligen är det
sommaren, och jag bör ha rätt att vila
lite och strunta i pausidien på ett
tag, men tänk om jag försätter
tillfället att praktisera på något om!
att vara alldeles görator är ju ej heller

roligt i längden — när det ej heller
bjuder på något nöjesliv eller rättens
omgångar med ungdom här, utom
den små dagen är den andra lik
och ganska tråkig.

Har skickat efter prospekt av olika
slag. Vill så gärna ägna mig åt vä-
galt där jag tror nytt o. nöje av
minna färgigheter o. "intressen". Tycker
ju det är roligt att hålla på med färger
former o. mer levande saker. I hem-
drivningsbranchen finns det mycket
som intresserar mig — men inte vet
jag vad man kan bli där eller hur
man skall utbildas o. det hela är
så sagt, det finns ej mig veterligt
ingen skola eller utstakad utbildnings-
linje (klumpigt uttryckt)

Skall sätta in en fråga i 5 den och
se vad svar jag kan få.

Har tänkt på folkskolelärarinna — men
har ingen lust för att bli lärarinna

husbyggare p. arkitekt är ju ett
stiligt o. intressant yrke och Tekn
niska högskolan en stilig skola
med intressanta teknologier — Torsten
tycker jag skulle försöka vidg på det
— men du måste jag komplettera
minst ett år — och min lärna
räcker ej till för all matematik
o. mekanik som måste läsas.

Jag känner att det är rena jämfä-
gan o. högfärden, som skulle driva
omig på det.

Vil i alla fall bli nogt som man
behöver studenter till när jag nu en
gång tagit den, men å andra sidan
ligger jag mest för praktiska yrken
— vill inte sitta på en stol hela
mitt liv. Och om en sak i jag
vill till uppsala, när nu det är
där pista året! o, vad vi skulle ha un-
derbart roligt om jag komme dit
— med vad skulle jag göra där?
Inte vill jag heller spela till på att

gå i någon "kurs" för att få vara där
man väntar ju att ett mål att
arbete för om man skall få någon
jämnvikt & ngt simmslag.

Leva & Torsten har bra, som går vid
ordentliga institutioner och vet vad
de blir när de blir färdiga. Leva
praktiserar på Jämtlands bibliotek
i Sommar och Torsten ligger i Karls-
borg (flygförband). Alla har been-
ma i midsommar & min familj
vrängdes ut & in.

Men är jag ensam med minna
funderingar -

7 juli

Dagarna gå på samma sätt och ingen-
ting händer och jag är fortfarande inte ett
dugg klokare på vad jag skall bli - och
det gör mig missnödig och ur form.

Skall hela sommareu gå på detta sätt?
På vintern är jag så tung och slö-
i huvudet när jag vaknar, det känns
precis som om jag drömt någon tråkigt
och jag har en känsla av hopplöshet.
Inget har jag att längta till eller vänta
på, inget vet jag om framtiden. Om jag
bara kände att jag ville bli en, som
det fanns ordentliga skolor för som man
4 år t. ex. lärde till en examen t. ex.
tandläkare, arkitekt, eller så, men
det jag fått för mig är så diffust och
vagt. flera års studier på den där Teknis-
ka skolan i Stockholm där man för att
vinna inträde skall ha fyllt 14 år och
vara vaccinerad - det låter så dumt och
hela skolan verkar så visser - skall man
lä gå i en sådan? - Näja, och sedan
vet man inte vad man är för det, efter
5 års studier - hemmedmiss expert vad
är det? Vad är de för platser? -
Jag har skickat in en fråga i Tidning
och hoppas bli litet visare du svaret -

om jag får något. Men vill jag nu
bli kommuneringsexpert alldeles säkert
— Inte ens det vet jag. Vad jag vet är
att jag vill vara hos Lisa i Uppsala etc
än — men det är ju obaligt att en
sådan skall välja Bonadsborna, som inte
har större planer med sig. Om jag skulle
gå och läsa omg. ngt i Uppsala el. läsa
omg. t.ex. matematik där, etc är, så skulle
jag ju stå på samma flack nästan är
och så bli ett helt år försenad
— och då jag ju är 21 är nu så är
det verkligen ingen tid att spela bort.
Ack ja, mitte jag få en ingivelse
snart, en knäpp eller vad som helst
så att jag kan se klart och handla där-
efter. Det måste bli en ändring på den-
na ovisshet, sysselsättningslöslut och skollöslut.
Tills det bättre. Gud help oss! Men
jag är ej värd det så slö som jag varit
i allt vad andakt heter den här tiden
Jag känner mig lat, självvisk giftlig
fullig och eländig på alla sätt.